

עמ"ת 62106/11/14 - מדינת ישראל נגד יעקב דני ביטון

בית המשפט המחויז בבאר שבע

01 דצמבר 2014

עמ"ת 14-11-62106 מדינת ישראל נ' ביטון(אחר/נוסף)

בפני כב' השופט שלמה פרידלנדר

העוררת מדינת ישראל

נגד

המשיב יעקב דני ביטון

nocchim:

ב"כ העוררת עו"ד עתאמנה סעד

המשיב ובא כוחו עו"ד רני שוויץ

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

לפני עיר על החלטת בית משפט השלום באשקלון (כב' השופט עמית כהן), מיום 27/11/2014, בה הורה להקל בתנאי שחרורו של המשיב במובן זה, שהוא יורשה לצאת לעבודה בפיקוח המעסיק מדי יום בשעות העבודה הרגילהות, בתנון לפיקוח של המעסיק לפחות אחת לשעתיים על כי המשיב אכן נמצא בעבודה, ובלא לשנות את שאר תנאי השחרור.

העוררת עומדת, בעיקר, על המסוכנות והחשש להימלטות העולים מtower האישומים, שלגביהם נקבע קיומן של ראיות לכואלה, וכן מtower הרשותה זה לא מכבר של המשיב בעבורות מן הסוג הנדון באישומים, שבגין גזר דין ל-14 חודשים מאסר.

המשיב עומד, בעיקר, על העולה מן התקופה בת כhana שבה ניתן במעטר בית, מבלי שהפר את תנאי השחרור, ובכלל זה - מבלי שה坦מש החשש מפני שיבה לעסוק בעבורות הנדונות או מפני הימלטות מן הדין.

בתוך עניינו של המשיב צוינה תפיסתו העצמית "חייבת ומתפקדת, דבר הנמצא בפער אל מול התנהלותו בפועל". עוד צוין שם, כי שירות המבחן מתרשם: "מדפס של צמצום ומצעור באשר להתנהלותו הכלכלית, אשר הייתה מונעת משיקולי רוח והפסד מהירים גם במחיר של הנחתת גבולותיו הפנים ופריצת גבולות להשתתפותו". עוד צוין, כי שירות המבחן התרשם, כי המשיב "התנסה לבחון באופן שקול וביקורתית את הסיכון שנובעים מבחירותיו, את השלכותיהם ומהירותם אותם (הוא) או الآחרים בסביבתו יאלצו לשלם".

חרף האמור, המליך שירות המבחן על יציאתו של המשיב לעבודה, לרבות ללא פיקוח אנושי, אף המליך על הסרת

הائיזוק האלקטרוני (טסקיר מיום 23/11/2014).

להמלצה זו קדמה התרשומות שירות המבחן מן המצוקה הכלכלית שחווים העורר ומשפחתו, וכן ההשפעה המרתיעה של מעצר הבית עליו, כמו גם התסכול המצטבר מן החיים הנמשכים בתנאי מעצר בית.

דומה, כי ההתלבטות בעניינו משתקפת בדברים אלה של שירות המבחן.

machd gisa, shirot hamban avino miyichs lamesib at shikhol hadat shehmesib yichs le'atzmo b'dbaro le'eil.

המשיב אמם בחזקת חף מן האישומים הנדונים, אולם, שיקילת תנאי השחרור בעניינו אמורה לצאת מתוך ההנחה, כי אפשר שיש באישומים הללו, שלגביהם נקבע קיומן של ראיות לכואורה, וכמוון רושם זה מתעצם נוכח הרשותו זה לא מכבר בעבירות דומות.

לאור הנחות אלה, הניננות כמובן לסתירה בהליך העיקרי, קשה לראות מדוע לא תחשש העוררת, ויחשש בית המשפט, מכך "שיקולי רוח והפסד מהירים", והתקשות "לבחון באופן שקול וביקורתית את הסיכונים", יניעו את העורר מלעbor עבריות, לרבות בשל הדוחק הכלכלי הנטען, ואף יעלו בתודעתו מחשבות של הימלטות.

אני מזהיר את עצמי, בשוקלי את בקשת המשיב, מושא העරר, שלא להיכשל באותה מכשלה שירות המבחן ייחס למשיב, של פער בין תפיסת המשיב חיובי ומתפרק, לבין התנהלותו בפועל לכואורה, לפי האישומים ולפי העבירות שבahn הורשע.

مائיד גיסא, יש ליתן את המשקל הראו לעובדה שאינה בחלוקת, כי מזה כמעט שנה המשיב אינו מפר את האמון שניתן בו בהקשר הקונקרטי של תנאי שחרורו.

ענין נוסף הוא הערת שירות המבחן, והמשיב עצמו, בדבר המצוקה הכלכלית שבה הוא ומשפחתו נתונים, דבר שהיוה שיקול נוסף עבור שירות המבחן להמליץ על חזרתו לעובדה.

יש להזכיר, כי המשיב נאשם בעבירות שימושוตน היא גניבת עשרות מיליון ל. לכואורה, אפוא, יש מקום לפיקפק במצבה הכלכלית הנטענת, לרבות בשם לב לייצוג המשפטי הפרטי שהמשיב שכר.

עלענן הערכת המסוכנות והחשש להימלטות, יש להבחן בין עצמת החשש בהקשרים של חלונות קצרים, לבין עצמת החשש בהקשרים של חדשים ארוכים, שכולם הם בבחינת חлон אורך.

גם מבחינה הסתברותית, וגם מבחינת הדינמיקה הפנימית, החשש במקרה של הקלה רצופה ונמשכת גדול יותר מאשר במקרה של חלונות קצרים.

לאור המקובל, איןני סבור כי יש מקום להקלת מהותית נוספת בתנאי שחרורו של המשיב, מעבר לתנאי השחרור הקפדיים שנקבעו לו בעבר.

אולם, אין טעם טוב שלא לאפשר למשיב לעבודה, באמ תנאי העבודה אינם קרוכים בהקלת מהותית נוספת בתנאי השחרור, אשר מגבירה את המסוכנות ואת החשש להימלטות.

כלומר, ככל שניתן לאפשר למשיב לצאת לעבודה מבל' להסיר את היותו נתון באיזוק אלקטרוני, ותוך פיקוח אונשי הדוק דו - אני רואה טעם טוב שלא לאפשר זאת, בשים לב לפסיקת בית המשפט העליון, שלפיה עצם היציאה לעבודה פועלות פעולה חיובית בחזרתו של הנאשם לדפוסים נורמטיביים, ומסירה סיכון למחשבות שליליות שהבטלה והטסקול עלולות להניב.

דא עקא, שלא ניתן, מן הבדיקה הטכנית, לקיים איזוק אלקטרוני רצוף במהלך שעות העבודה, כאשר המשדר מותקן בביתו של המשיב.

לפיכך, ובשים לב למרחק הקצר בין מקום העבודה המוצע לבין ביתו של המשיב, קיבל את הצעת הסנגור תוך כדי הכתבת ההחלטה, כי במהלך יום העבודה, בין השעות 12:00 ו-13:00, יפקוד המשיב את ביתו, ויתחבר לאיזוק האלקטרוני כדי לקיים בדרך זו פיקוח אלקטרוני על הימצאותו "בסביבה".

לענין הפיקוח האונשי, אין מדובר, לפי החלופה המוצעת, על ויתור מוחלט על פיקוח אונשי, כמשמעותה מהמלצת שירות המבחן, אלא על פיקוח אונשי הבנייvr, שכלל יותר אחת לשעתים המפקח מודוא את קיום תנאי השחרור על ידי המשיב.

אזכיר, בהקשר זה, את התרשומות החוביתיות של בית המשפט קמאמן המפקח המוצע, התרשומות שלא נסתירה על ידי העוררת.

הפיקוח האלקטרוני והאונשי, חרף העובדה בלתי רצופים כאמור לעיל, מזכירים את הסיפור על תנורו של עכנאי, שם תוארה מחלוקת בין רביעי אליעזר לבין החכמים בשאלת, אם תנור העשו חוליות-חוליות - מהוות תנור שלם, אשר כזה הוא מהוות כלי המקבל תומאה, או שמא תנור שבור, אשר כזה הוא איננו מהוות כלי ואין לו מקבל תומאה.

נפסקה הלכה כחכמים, ונקבע, כי גם תנור העשו חוליות-חוליות הינו תנור, לנוכח תפוקודו הפונקציונלי, והוא מהוות כלי שלם חרף העובדה עשו מחומר קטוע.

גם בענייננו, מוכן אני לראות באיזוק האלקטרוני ובפיקוח האונשי העשו חוליות-חוליות משום פיקוח רצוף, אף כי במרוחקים קטנים כפי שהוצע, אשר עונים על הצורך התפקידי לוודא כי המשיב אינו מפר את תנאי השחרור.

ניתן להסיק גם גירה שווה מן החלונות שהותרו למשיב על ה"חלונות" שיינו בפיקוח האלקטרוני והאונשי האמורים, בין בדיקה לבדיקה.

לאור המקובל, אני מקבל במלואה את המלצה השירות המבחן, להסיר את האיזוק האלקטרוני ולהתיר למשיב לצאת לעבודה ללא פיקוח אונשי כלל, אולם, אני מאשר את החלטת בית המשפט קמא להתיר למשיב לצאת לעבודה, בתנון לשימור האיזוק האלקטרוני והפיקוח האונשי השוטפים, במרוחקים כאמור, על הימצאותו במהלך העבודה של המשיב במהלך שעות העבודה.

בשימוש קפדי של תנאים אלה, אני רואה משום הרפיה מהותית של תנאי השחרור, במובן המגדיל את המ██ונות ואת החשש להימלטות.

כל שיוורר, כי לא ניתן לקיים את החלופה המוצעת בתנאים האמורים, כי אז בטלת הקלה מותנית זו יהיה על המשיב

להישאר במעצר בית בהתאם לתנאים הקודמים שנקבעו, עד שתימצא לו חלופה אחרת שבמסגרתה ניתן יהיה לקיים את התנאים האמורים ולהפיג באמצעותם את הסיכון הנזקרים, שלעניות דעתך לא נס ליחם.

סוף דבר, הערר נדחה בנטון לדגשים אודות הפיוקו האלקטרוני והפיוקו האנושי כمفורט לעיל.

אין בהחלטה זו משום קביעת מסמורות ברכיבי בקשה של המשיב שטרם נדונו בבית משפט השלום.

ניתנה והודעה היום ט' כסלו תשע"ה, 01/12/2014 במעמד הנוכחים.

שלמה פרידלנדר , שופט